

[Christophersen.]

Jeg vil dog gerne samtidig tilføje, at så er det klart, at når vi når et stykke frem, så står vi i en situation, hvor også regeringen og forligspartierne efter vores opfattelse bliver nødt til at erkende, at dette altså kræver noget andet og noget mere. Så når vi til et punkt, hvor man må erkende, at det, man indtil nu har bygget det, man kalder sin økonomiske politik, på, er uholdbart. Så når man til et punkt, hvor man ligesom må begynde forfra i denne sal, og det er efter vores opfattelse på høje tid, at regeringen og de øvrige partier forbereder sig på denne situation.

Det bliver et spørgsmål om, hvordan den kommende tids finanspolitik skal være. I hvilket omfang kan det blive nødvendigt at stramme den op? Det bliver et spørgsmål om, hvordan vi nu kan reparere de skader, som erhvervslivet påfører os ved for stærke omkostningsstigninger. Kan vi finde frem til andre former for omkostningslettelser? Kan vi finde frem til former for erhvervs politik, som er mere positive end den, der er ført indtil nu? Hvordan kan vi måske derudover lempe pengepolitikken? Hvordan kan vi nedsætte den høje rente?

Det er de muligheder, der nu er tilbage, og det er de muligheder, som efter venstres opfattelse seriøst bør undersøges, og som folketinget i konsekvens af denne besynderlige og utilstrækkelige måde at klare tingene på bliver nødt til at tage fat på. Det vil vi opfordre regeringen til snarest muligt at forberede sig på, ligesom vi andre vil forberede os på det.

Må jeg så sige noget om et par af de enkeltheder, vi har drøftet under udvalgsarbejdet.

Der er for det første det problem, som har givet anledning til, at vi har stillet et ændringsforslag vedrørende den såkaldte procentvise dyrtidsregulering. Da vi i 1975 gennemførte overenskomstloven, blev det jo pålagt arbejdsmarkedets parter at sørge for, at fra denne nye overenskomstperiodes start måtte der ikke være nogen, som havde dyrtidsportioner, der var større end de 60 øre i timen. Det var et meget højtideligt pålæg i form af en lovgivning, og vi synes, det er retfærdigt og rimeligt, at alle nu virkelig får ensartede dyrtidsportioner.

Det er med beklagelse, vi har konstateret, at man bare har siddet dette overhørig, og det er med endnu større beklagelse, vi nu konstaterer,

at det vil man øjensynlig bare igen overlade til parterne. Det synes vi er utilfredsstillende, og derfor har vi stillet et ændringsforslag, som ganske klart vil føre til, at parterne nu får en periode til at bringe sagen i orden i. Men hvis ikke det bliver bragt i orden, ja, så vil et nævn træffe afgørelsen på deres vegne, sådan at vi under alle omstændigheder har sikkerhed for, at de lige store dyrtidsportioner træder i kraft senest den 1. maj 1979.

Den anden ting, vi har drøftet i udvalget, er hele regeringens ATP-forslag. Det får vi lejlighed til at vende tilbage til, når lovforslaget kommer, men jeg må nok sige, at de oplysninger, som arbejdsministeren har givet, om, hvordan han forestiller sig, at ATP-fonden i fremtiden skal arbejde, nok må give anledning til overvejelse, også blandt dem, der har lovet at støtte det. En af konsekvenserne af arbejdsministerens tanker bliver, at nu får også staten sæde i bestyrelsen for ATP-fonden, og nu gør man det muligt for ATP-fonden at foretage en voldsom udvidelse af sine aktieopkøb. Derved kommer vi til et punkt, hvor denne fond i realiteten betyder, at socialdemokratiets og LOs tanker om, hvordan økonomisk demokrati efter deres menig skal være, kan blive realiseret ved, at man putter det ind ad bagdøren.

Vores opfattelse er altså, at vi ikke vil medvirke til dette mæglingsforslags ophøjelse til lov. Vi ønsker ikke en konflikt, men vi vil ikke tage medansvar for den måde, man klarer problemet på her, for den er uansvarlig, og den fører os endnu dybere ind i vores i forvejen alvorlige problemer.

Ninn-Hansen (KF):

Hr. Auken begyndte med en tak til arbejdsmarkedsudvalget. Det synes jeg var berettiget. Jeg vil også gerne bringe regeringen en tak for den samarbejdsvilje, der har været vist. Ingen vil misforstå mig, når jeg især fremhæver den samarbejdsvilje, der har været vist fra arbejdsministerens side. Jeg synes, at arbejdsministeren, efter at vi påbegyndte udvalgsbehandlingen, på en særdeles positiv måde har været parat til at drøfte de spørgsmål, vi havde rejst, og deltaget i udformningen på en måde, som vi er tilfredse med.

Sagen om ATP-ordningen, som vi også havde lejlighed til at drøfte, blev løst på en for os tilfredsstillende måde, hvad der frem-